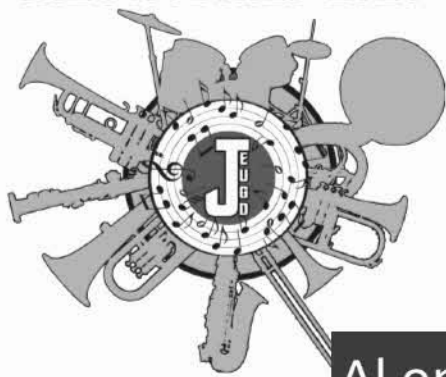

FANFARE VOOR **EER & DEUGD** MEERSEL-DREEF • GALDER & STRIJBEK

NIEUWSBRIEF 2023

BINGO 28 januari 2023

Win een Smart televisie

STEUN ONZE FANFARE

Jaaroverzicht 2022

Al onze jubilarissen in beeld...

Interview: Willy Jacobs en Jos Roelands 50-jaar muzikant.

Best inwoners van Meersel-Dreef, Galder en Strijbeek,

Samens

Hoe geven we het woord van 2022 'Samens' voor nu en in de toekomst met elkaar vorm. Een woord van zowel Samen als Mens.

Juist in deze onzekere tijden. De oorlog in Oekraïne, een oplopende inflatie, het tekort aan personeel, hoge energierekeningen en dure boodschappen om er een aantal te noemen. Dan is het van belang om je als mens verbonden te voelen.

Die verbondenheid zie ik terug binnen onze fanfare, waar met veel plezier gezamenlijk muziek wordt gemaakt. Niet alleen voor onszelf maar ook voor u als inwoner van Meersel-Dreef, Galder en Strijbeek. En dat kon gelukkig ook weer vanaf februari. We blijven in ontwikkeling en in beweging. Leden zijn trots op wat ze samen neerzetten. Ze voelen zich onderdeel van een groter geheel. Er ontstaan banden voor het leven. In deze nieuwsbrief leest u onder andere over de huldiging van 12 jubilarissen van 5 tot +50 jaar. Dat zegt nogal wat over onze vereniging. Er zijn tenslotte veel concurrerende vrijetijdsbestedingen bij zowel jongeren als volwassenen.

Van de leden horen we terug hoe ze hun fanfare ervaren. Over een ding zijn ze het unaniem eens. De fanfare is een gemoedelijke en gezellige muziekvereniging. Waar iedereen ongeacht leeftijd in de groep wordt opgenomen. Er heerst een gezellige en open sfeer waar men zichzelf mag zijn. Dat is iets waar we met zijn allen dan ook heel trots op mogen zijn.

Binden en boeien vraagt aandacht. Wat leeft er onder de inwoners in de dorpen. Wat leeft er bij de leden. Wat houdt hen bezig, wat vinden zij belangrijk en vooral leuk. Waar vinden vereniging en individu elkaar. Wat hebben we voor elkaar over. En dat laatste is binnen de fanfare echt niet gering, gezien de inzet in de diverse commissies waar leden samen veel werk verrichten.

Ik voel me verbonden en geboeid als muzikant en bestuurder van de fanfare en steek er met liefde tijd en aandacht in. Wil jij je aansluiten? Kom dan vrijblijvend eens praten of proeven. Een proefles of een repetitie volgen? Neem gerust contact met ons op.

We treden met plezier een nieuw jaar tegemoet vol muzikale verrassingen. Ik hoop dat we er samen met u van kunnen gaan genieten. Ik wens u allen een gezond en gelukkig Nieuwjaar.

Nelly de Graauw-Roelands
Voorzitter Fanfare 'Voor Eer en Deugd' vzw

Op ons jaarlijks ledenfeest, 'teerfeest' zoals we dat in Vlaanderen noemen, worden traditioneel de leden gehuldigd die in aanmerking komen voor een medaille van onze koepel Vlamo. Dit jaar waren het er nogal wat, waaronder twee leden die er al 50 muzikale jaren op hebben zitten. Hoog tijd om hen allen eens aan u voor te stellen en eens te peilen wat zij nu zo leuk vinden aan de fanfare en muziek maken...

Aankomst op
het teerfeest
van de gouden
muzikanten in
hun limousines.

Dit jaar vierden we maar liefst 12 jubilarissen. Jos Roelands van de Diunt en Willy Jacobs van de Dreef kregen een medaille voor 50 jaar muzikant. Niet niets, daarom gingen we hen eens uitgebreid interviewen en peilden we naar hun muzikale zielenroerselen. Door de coronaperikelen konden we

Jos niet eerder vieren, want hij zette zijn eerste muzikale stappen in 1970, vandaar +50 jaar muzikant.

De heimat.

Jos werd geboren in 1958 als vijfde in een gezin van acht, vier jongens en vier meisjes. Vader Jaon Roelands en moeder Jo Van Ham hadden een boerderijtje op den Diunt, een gehucht van Rijsbergen en later Breda maar eerder aanleunend tegen Galder dat veel dichterbij lag. Ze waren zo goed als zelfvoorzienend met kippen, varkens en enkele koeien en tuinbouw zoals tuinbonen, frambozen, spruiten enzovoort. Hij ging op Galder naar de lagere school waar hij het laatste jaar eindigde bij meester Wim Willemse. Als bijverdienste bracht hij wekelijks het krantje 'Het Nieuw Geluid' rond. Per kwartaal moest hij dan bijna overal aanbellen voor het verlengen van het abonnement voor drie gulden per kwartaal. Zo leerde hij bijna al de inwoners van Galder kennen en dat schiep een band. Na de lagere school volgde hij het LTS als timmerman en timmerde hij zich van 'gezel' tot 'meester. De LTS ging hem bijzonder goed af maar verder

studeren was er in die tijd niet bij, iets waar hij toch wel wat spijt van heeft. Om dat te compenseren volgde hij nog jarenlang allerlei cursussen zoals voor uitvoerder en aannemer. Op z'n vijftiende startte hij bij Wim Herrijgers in Zundert en later werkte hij nog bij twee aannemers in Breda. Samengeteld 18 jaar in de bouw. Net zoals z'n broers kluste hij ook bij en dat ging hem zo goed af dat hij een middenstandsdiploma behaalde om zelfstandige in bijberoep te kunnen worden. Zo heeft hij in z'n leven veel kleine en grote verbouwingswerken uitgevoerd, samen met een team van helpers die elk hun specialisatie hadden. Door al zijn ervaring en praktische kennis kon hij na zijn tijd in de bouw, beginnen als projectleider en gebouwbeheerder in het Bravis ziekenhuis, toen nog het Sint-Franciscusziekenhuis genoemd. Ondertussen werkt hij daar al bijna 35 jaar en kent hij het gebouw door en door. Hij heeft er veel zien veranderen, alles is veel technischer geworden, denk maar aan de veelheid aan medische apparatuur die er

inmiddels in een modern ziekenhuis staat. Om dat te kunnen volgen en installeren heeft hij een veelheid aan cursussen en studiedagen gevolgd. Z'n werktijd zit er bijna op, volgend jaar wordt hij 65 en zwaait hij af, het pensioen wenkt. Dan heeft hij 50-jaar gewerkt en heel wat technische problemen opgelost, iets waar hij toch wel trots op mag zijn. Z'n vrouw Jeanne heeft hij de eerste keer ontmoet in Meerle tijdens de aardbeifeesten. Ze bleef in zijn gedachten en toen hij ze later nog eens tegenkwam tijdens het uitgaan was het raak. Ze huwden in januari 1981 en kregen drie kinderen Femke,

Jens en Brechje.

Muziek.

Z'n vader speelde accordeon en dat fascineerde kleine Jos. Elke zondag bracht hij zo gezelligheid en sfeer in huis. Meester Wim Willemse was toen dirigent van de fanfare 'Voor Eer en Deugd' en hij vroeg z'n meester of hij ook muziek kon leren. Dat kon, samen met Cees Kox startte hij in 1970 bij broeder Xavier, hij was toen elf jaar. In 1971 was er een grote wervingsactie in Meersel-Dreef, Galder en Strijbeek en niet minder dan 40 leerlingen meldden zich aan om les te volgen. Agnes De Roover van Dreef verzorgde de basis notenleer en broeder Xavier Jansen gaf zijn groepje les in het bespelen van een instrument. Broeder Xavier zei dat Jos fijne lippen had en best trompet zou leren spelen. En zo gebeurde. Van de 40 leerlingen vielen er onderweg heel wat af maar Staf Van Dongen, Jan Van Dun, Willy Jacobs en Jos konden al spoedig opgenomen worden binnen de fanfare om bij de rangen te vervoegen. En daar bleef het niet bij, in 1974 werd de blaaskapel 'De Bisams' opgericht in de schoot van de carnavalsvereniging 'De Maerkratten' Jos en Jan waren ook van de partij. Daarbij kwam dat meester Willemse in 1975 ook dirigent werd bij St.-Rosalia

Meer en op aandringen van Christ Van Dun gingen Jos en Jan ook meespelen in Meer. Zo werd het muzikaal best druk met drie maal repeteren in één week en nog heel wat avondjes bijklussen. Als je jong bent wordt je daar weinig van gewaar, laat in bed, vroeg eruit, het deerde hem weinig. In 1976 behoorde hij tot de nieuwe lichter van het bestuur van de fanfare, samen met Jan Van Dun. Dat verliep niet altijd zo makkelijk, want ze verschilden vaak van mening met de ouderen in het bestuur die meer behoudsgezind waren. Jos had ondertussen ook zijn legerdienst volbracht en daar kreeg hij de kans als muzikant toe te treden tot het Cavalerie Trompettenkorps. Dat vond hij echter te hoog gegrepen en al spoedig haakte hij af. Daar heeft hij later toch wel spijt van gehad want het was toch een kans geweest om muzikaal op een hoger niveau te geraken. Ondertussen had hij zoals gezegd Jeanne Pluym van Meer leren kennen en in 1980 begon hij met het bouwen van zijn huis in de straat Polanen in Rijsbergen. Dat ging voor en zo geraakte de fanfare op een lager pitje. In 1981 trouwde hij met Jeanne en gingen ze in Rijsbergen wonen. Jeanne wilde zich graag integreren in Rijsbergen en vond dat Jos beter lid kon worden van de harmonie van Rijsbergen. Zo konden ze 's zondags samen met de kinderen in Rijsbergen op stap als er iets te doen was in het dorp. Zo nam Jos in 1984 afscheid van de fanfare van Meersel-Dreef en Meer en werd hij lid van harmonie St.-Cecilia en blaaskapel de Aopelaanders in Rijsbergen. Niet alleen Jos vertrok uit de fanfare en in die jaren ging de fanfare 'Voor Eer en Deugd' door een diep dal wat ledenaantal betrof. Alhoewel hij het in de harmonie van Rijsbergen wel naar zijn zin had, ging het hem daar muzikaal niet zo goed af. Een nieuwe dirigent wilde de muzikale lat zo hoog leggen dat enkel de beste muzikanten maar konden volgen en er heel wat moest gerepeteerd worden. Iets waar Jos met z'n werk, z'n bijklussen en z'n bijscholingen onvoldoende tijd voor had. En als je dan na het missen van één repetitie de boodschap kreeg dat je niet mocht meedoen met een concours, was de maat vol. Zo verdween het plezier van muziek maken, wat hem deed besluiten dat hij terug naar de fanfare in Meersel-Dreef wilde overstappen. In 1992 vatte hij de koe bij de hoorns en werd hij met open armen terug ontvangen bij de fanfare. Jaak Jansen had ondertussen Wim Willemse opgevolgd als dirigent en had de ledenwerving nieuw leven ingeblazen. Maar wegens gezondheidsredenen moest hij het stokje eerst tijdelijk, maar later definitief doorgeven aan Luc Van Bladel van Meer. Jos

**Serenade aan het bordes van het gemeentehuis
in Ulvenhout tgv de installatie van
burgemeester Van De Ven.**

De deelnemers van onze fanfare aan het 'Flandria 2000' concert in de veiling in Hoogstraten.

herleefde muzikaal en stond in 2000 mee aan de wieg van blaaskapel Toetdeugd, een samengaan van de blaaskapellen Toeternietoe en de Bisams die wegens een tekort aan leden niet meer zelfstandig verder konden. Deze blaaskapel heeft bijna 20 jaar gerepeteerd in de schuur op den Diunt, waar ondertussen Jos tegenover het ouderlijk huis een werkplaats had gebouwd voor zijn klusbedrijf. Wegens plaatsgebrek vond de laatste jaren de blaaskapel onderdak bij z'n broer Frank op den Diunt die in het ouderlijk huis woont. Ondertussen zijn we weeral verschillende dirigenten verder na Luc Van Bladel die allemaal een opleiding tot dirigent volgden aan een conservatorium, wat het muzikaal peil wel ten goede kwam.

Hoogtepunt.

Een hoogtepunt bij de fanfare vond hij het 'Millenniumconcert 2000' in de veiling van Hoogstraten. Samen met de liefhebbers van al de korpsen van de fusie Hoogstraten en Rijkevorsel werd een fanfarekorps gevormd van meer dan 100-leden. Daarmee wilde de veiling van Hoogstraten het millennium wat meer luister bijzetten. 's Zaterdags was de avond gereserveerd voor al de muziekliefhebbers uit de verre omgeving. Die werden getrakteerd op een schitterend muziekprogramma waar bijna twee jaar aan gerepeteerd was. Meer dan 1000 liefhebbers kochten een toegangskaartje om de grandioze show mee te maken. 's Zondags was het de beurt aan al de leden tuinders van de veiling met hun familie, gevolgd door een lekker diner waar ook al de muzikanten mochten van mee genieten. Verder werd er ook een CD-opgenomen die verkocht werd aan de muziekliefhebbers. Een geweldige belevenis, iets wat je maar éénmaal meemaakt in je leven, dankzij het initiatief van de veiling van Hoogstraten.

Jos met zijn tweede hobby, klussen groot en klein coördineren en uitvoeren.

Trompetter in hart en nieren.

Jos heeft zich de keuze om trompet te spelen nooit beklagd, geen haar op zijn hoofd denkt eraan om naar een ander instrument over te stappen. Hij voelt zich ook op z'n gemak bij de trompetsectie. Vooral met buurman Fons Janssen heeft hij een goede band. Fons is zijn zorgzame steun en toeverlaat, iets waar hij hem heel dankbaar voor is. Jos is geen topmuzikant, dat beseft hij zelf ook wel maar hij heeft een goed muzikaal gehoor. Hij hoort het wel als er iets fout gaat. Zeker in de blaaskapel speelt hij meer op zijn gevoel dan strak in het ritme. Zo vullen de muzikanten elkaar aan. Ook thuis neemt hij regelmatig zijn instrument uit de koffer om even muziek te maken en te repeteren. Iets dat alleen

maar goed is voor je 'ammezuur', de mogelijkheid om je lipspanning onder controle te kunnen houden gedurende een langere tijd. Hoe meer 'ammezuur' hoe langer dat je het kunt volhouden.

Roelands clan.

Jos was de eerste van de familie die lid van de fanfare werd. Maar later volgden er meer broers en zussen in zijn voetsporen. Later ook nog aangevuld met zijn dochter Brechje en verschillende neefjes en nichtjes. Momenteel zijn ze nog met zes van de familie. Dat is op zich heel leuk, zo hou je meer contact met elkaar. Ook op familiefeesten en bruiloften hadden ze een eigen blaaskapel om de feesten wat meer schwung te geven.

Hobby's.

Buiten muziek is hij graag bezig met tuinieren in zijn moestuin op de Diunt. Hij kweekt er allerlei groentes en fruitsoorten, in de vollegrond en in zijn serre. Iets dat hem rust verschaft. Verder kweekt hij ook wat kalkoenen en sikaherten waar er elk jaar een paar van in de diepvries belanden. Zo kweekt hij bijna al het eten dat ze nodig hebben. Zoals ze dat vroeger thuis ook deden. In de toekomst wil hij ook nog wijn maken van zijn druiven, daarvoor heeft hij alle attributen al in huis. Maar, voorlopig blijft het bij druivensap. Verder knutselt hij graag, dingen uit elkaar halen en repareren vindt hij telkens weer een uitdaging. Samen met Jeanne gaat hij regelmatig fietsen of wandelen. Iets waar hij meer tijd voor krijgt nu hij stilaan z'n werk aan het afbouwen is, naar zijn pensioen toe. Daarvan kan hij gaan genieten in mei 2023, dan heeft hij 50 jaar gewerkt en wacht zijn welverdiend pensioen.

Jeanne.

Aan Jeanne heeft hij veel te danken. Ze zijn twee handen op één buik, ze vullen elkaar goed aan en kunnen ook goed samen klussen. Daarbij is Jeanne de architect en Jos de uitvoerder. Ze kan goed organiseren, weet van aanpakken en gaat er voor. Toen Jos in 1996 zijn oog liet vallen op een huisje in de Ardennen, dat eigendom was van een chirurg op zijn werk, gaf Jeanne haar akkoord. De voorwaarde was wel dat ze er minstens één keer per maand naartoe zouden rijden. Dat huisje vormde zo het smeersel in hun relatie. Een moment van ontspanning en samenzijn in hun voor de rest toch wel drukke leven.

Favoriete muziek.

Jos houdt vooral van de muziek uit de jaren 60 en 70. Vlotte nummers, lichte muziek die goed in het gehoor ligt. Ook filmmuziek hoort bij z'n favorieten. Een liedje van Ry Cooder, 'He'll have to go' is zijn lievelingsliedje, het roept steeds weer herinneringen op. Ook de noten van 'Concierto de Aranjuez' van Rodrigo Joaquin, staan regelmatig op z'n pupiter om te spelen op zijn trompet.

Terugblik.

Als hij terugkijkt op zijn 50-jaar muzikant zijn, ziet hij hoogtes en laagtes. Maar steeds heeft de fanfare en de blaaskapel een grote rol gespeeld in zijn leven. Door de verschillende optredens maakte je deel uit van het sociale leven. En met z'n clubje maakte hij veel plezier. Alhoewel hij zelf niet graag op de voorgrond staat, ziet hij het graag gebeuren hoe iedereen zich kan uitleven en kan hij bijzonder genieten van de sfeer. Z'n wens is dan ook dat hij nog vele jaren mee kan spelen met de fanfare. Hij wil graag actief blijven en is niet van plan achter de geraniums te gaan zitten.

Jos proficiat en we wensen jou, Jeanne en de kinderen alle goeds toe voor de toekomst.

Interview Willy Jacobs (1961)

Jeugdijaren.

Willy is geboren te Meersel-Dreef op nummer 113. Zijn eigen grootmoeder van moederskant was de vroedvrouw. Zij (Kee Bras, Meerle) kwam door een ongeluk om het leven toen ze op haar scooter naar een bevalling reed. Willy was toen 2 jaar. Rosa Knevels en Frans Jacobs kregen 9 kinderen, vier jongens en vijf meisjes. Willy is de 8^e in de rij met nog een zus na hem. Willy was het 'kakkenestje' en zijn moeder was dol op hem. Willy: "Ons moeder kon me de hemel in prijzen en nam het altijd voor me op". Daar had zijn vader het niet altijd even gemakkelijk mee.

Opgroeien in een groot gezin is heel bijzonder en voor ieder kind in datzelfde gezin weer een andere ervaring. Er werd in het grote gezin niet gepraat tijdens het eten want je moest zorgen dat je je portie kreeg. Van de biefstuk werd met een schaar een stukje boven het bord van ieder kind geknipt. Ria, zijn vrouw, wist niet wat ze zag toen ze daar voor de eerste keer kwam eten.

Zijn moeder Rosa was een goed voorbeeld van geëngageerd zijn in de maatschappij. Het was een heel sociaal mens en nam deel, ook bestuurlijk, aan het verenigingsleven. De kinderen uit de buurt kwamen bij de familie Jacobs graag spelen en zwemmen, want de broers van Willy hadden een zwembad gebouwd. Dat was natuurlijk een feest. Moeder deelde dan door het open raam van de keuken frietjes uit in papieren zakjes. Helaas stierf ze aan een hartstilstand op 64-jarige leeftijd. Het was op de trouwdag van haar jongste dochter.

Willy ging met zijn 11 jaar naar het internaat. Hij volgde het seminarie één jaar, maar hij vond het verschrikkelijk. Hij is toen overgestapt naar de 3-jarige vakschool om timmerman te worden. Met daarna een specialisatie in meubelmakerij, ontwerpen en maken, in Turnhout. Net voor het eindexamen zakte Willy door een serre en kon geen examen doen. Toen hij weer op de been was hadden alle meubelbedrijven al mensen aangenomen. Hij werd gevraagd bij Korteweg te beginnen wat nu Hazenberg Bouw heet. Hij viert daar in 2023 zijn 40-jarig jubileum.

Na zijn trouwen in 1986 heeft hij met zijn vrouw Ria 10 jaar op het Moleneind gewoond. Daarna hebben ze zelf gebouwd in Meersel-Dreef. Toen hij getrouwd was kwam zijn moeder nog moeien. Daar was Ria dan weer wat minder blij mee.

Muzikale familie.

Vader Frans Jacobs speelde bugel en was heel gedreven voor de fanfare. Ook zes van de negen broers en zussen zaten bij de drumband of fanfare. Willy haalt er gelijk twee grote fotoboeken bij. Met grote zorg door Frans samengesteld. Een boek begint in 1955. Ongelooflijk hoe herinneringen boven komen drijven met het bekijken van de foto's.

In het seminarie had Willy op blokfluit dagelijks een uur muziekles gehad en daarmee vonden ze dat hij op altsaxofoon verder kon gaan. Hij kreeg les van broeder Xavier en volgde een aantal lessen bij Jos Bastiaansen en Jaak Jansen. Verder was het al lerende in de praktijk. Naar tenorsaxofoon is hij overgestapt omdat er zoveel alten waren.

Het was in zijn jonge jaren verplicht om naar de repetitie te gaan. Er was bij zijn vader geen ontkomen aan. Een bepaalde periode rond zijn 18de heeft de fanfare wel op een lager pitje gestaan maar daarna heeft hij het weer serieus opgepakt. De geschiedenis herhaalde zich. Willy is net als zijn vader jaren bestuurslid geweest. Als zijn vader het niet eens was met Toon Verleije (jongere generatie) sloeg hij op tafel en riep "het zal niet gebeuren!". Nadien zei hij dan tegen Toon "doe maar wat ge van zin waard". Willy had zelf ook te maken met een jongere generatie in zijn bestuursperiode. Als Sander de Graauw met vernieuwende voorstellen kwam, dan steunde Willy dat met veel plezier.

Zoon Thijs heeft de bugel van zijn opa gekregen. Willy: "Met mijn zoon heb ik een goede band.

We delen veel met elkaar. Heel anders en beter dan ikzelf met mijn vader heb gehad. Daar was meer afstand. Mijn vader was ook norser en emoties werden niet gedeeld. Een andere generatie die geen bevestiging gaf of een compliment. Dan weet je nooit wanneer het goed genoeg was. Verder had ik broers en zussen en Thijs is enig kind. Dat is ook anders”.

Als er te knutselen of te werken valt is Willy er altijd bij. Hier bij één van de activiteiten tgv het 100-jaar bestaan in 2004.

samen. Willy, Hennie en Frans hebben een app als 'de drie musketiers'. Willy: "We lachen wat af. Heel plezierig en gezellig. Het is plezant om naar de fanfare te gaan. Daar zet ik veel voor opzij. Donderdagavond is voor de repetitie”.

Zijn favoriete muziek is popmuziek. Bij het liedje 'laat de zon in je hart' gaan gegarandeerd zijn armen de lucht in op een feestje. Hij houdt ook van klassieke muziek. De Night of the proms is al vaak bezocht.

Ouder worden.

Willy: "Ik merk wel dat ik minder 'embouchure' heb. Vorig jaar heb ik in oktober ernstige gezondheidsproblemen gehad. Met een dubbele longontsteking 10 dagen in het ziekenhuis gelegen. Ik heb altijd halve marathons gelopen. Met trainen voor een hele marathon kreeg ik problemen met mijn knieën en moest stoppen. Dat vond ik heel erg. Daarna op de mountainbike overgestapt maar kreeg hartproblemen. Te grote inspanningen zijn ongewenst. Ik moest wel even over de drempel om me aan te passen, maar nu rijdt ik zonder gêne op mijn e-bike en geniet ik met Ria en onze vriendengroep van mooie wandelingen en fietstochten. Blijven bewegen is belangrijk, zeker als je ouder wordt. En muziek maken natuurlijk. Dat is goed voor je brein en je longen.

Het voordeel van ouder worden is dat ze me niet meer gek krijgen. Als perfectionist was het vroeger lastig. Nu relativeer ik meer. Mijn kleinkinderen, dat is alles. Opa zijn is heerlijk. Het is een verrijking. Ik ben peter van kleindochter Suus. Ze kan me zo ontroeren met wat ze doet of zegt. Mijn

Hoogtepunt.

Het meest wat Willy is bijgebleven is het 100-jarig bestaan. Dat springt er voor hem uit. Hij knutselde van alles in elkaar. Het was een groots en ambitieus plan maar alles ging goed met ieders inzet en de sponsoring in geld en materialen. Het meezingconcert was ook een hoogtepunt voor hem. Het was een geweldig concert met alles erop en eraan. De concertcommissie brainstormde erop los en bedacht de gekste dingen als ze in the flow kwamen. Ook het Western en Disco thema was leuk.

Hij heeft acht dirigenten gekend in de afgelopen 50 jaar. Wim Willemsen, Jaak Jansen, Luc van Bladel, Hans Aernouts, Jan Aernouts, Joost van Genugten, Gerard de Krom en Charles Bosters.

Met de drie tenorsaxen hebben ze het goed

De drie musketiers, Willy, Frans en Hennie. Onze sax-tenors kunnen het bijzonder goed met elkaar vinden.

hart gaat open en dan lopen de tranen over mijn wangen. Echt niet normaal. Suus (3 jaar) weet me in te pakken hoor!"

Toekomst.

Willy: "Ik hoop dat het aantal jeugdleden stijgt. Hoe meer jeugd, hoe meer onderlinge steun ze aan elkaar hebben. Dan is het leuker en fijner. Als ze middelbaar of hoger onderwijs gaan volgen stoppen ze vaak. Dat is zo jammer. Je verliest dan goede muzikanten. Misschien komen ze ooit nog terug als herintreder. Ik zie ook graag dat jongere leden op bestuurlijk niveau meedraaien.

Ze hebben het druk en dat begrijp ik ook. In de muziekcommissie zijn ze goed vertegenwoordigd. Bij de fanfare is het zo dat iedereen iets doet en bijdraagt. Er zijn geen clubjes of kliekjes. Iedereen trekt met elkaar op. Als je ergens bij bent moet je er ook iets voor doen. Geëngageerd zijn. Wat je begint maak je ook af. Doe wat je hebt beloofd. Daar voel je jezelf ook beter bij".

Ook Ria steunt de fanfare op allerlei manieren. "Laat mij maar stillekes doen" zegt ze bescheiden. Of het nou gaat om de Ceciliamis, een concert of de bingo, de fanfare kan op haar rekenen.

Willy met zijn oogappel kleindochter Suus.

Willy blijft bij de fanfare zolang zijn gezondheid het toe laat. Ook al zou hij niet meer kunnen spelen dan wil hij zich toch nog verdienstelijk maken. De fanfare zit in zijn hart en hij zal altijd betrokken blijven. Hij kan zich niet voorstellen dat hij er niet bij zou zijn. Hij voegt er lachend aan toe: "Thuis vroeger moest ik en nu wil ik."

Hij wil zijn pensioen wat naar voren halen en tot zijn 64ste werken. Dan is er meer tijd en ruimte om samen met zijn vrouw Ria van zijn vrije tijd, zijn vrienden en van zijn kleinkinderen te genieten. Hij ziet in zijn omgeving al genoeg mensen die vroegtijdig sterven.

Ook vanuit de fanfare hopen we nog lang te mogen genieten van deze creatieve, vriendelijke sfeermaker die altijd voor 'zijn' fanfare klaar staat.

John Spoor 2013- 2022 40 jaar muzikant

John, helpt en draagt bij waar hij kan. Op John kun je rekenen. Trouw aanwezig op de repetities en bij alles wat er gedaan moet worden. Zijn muzikale kennis is groot en hij kan goed verhalen vertellen. John is bij de fanfare terecht gekomen via Jan van Poppel die hem vroeg om eens aan te sluiten bij een repetitie van de fanfare. Het argument van John dat Dreef toch wel wat ver weg was van Bavel veegde Jan van tafel door voor te stellen, om en om te rijden. Vanaf de 1ste avond vond John het fijn bij de fanfare al mag er wel wat meer uitdaging in het repertoire zitten voor hem.

John zit in de muziekcommissie en daarvoor is hij veel aan het zoeken naar passende muziek. Is ook bezig met het arrangeren van muziek. Dat vindt John leuk, het kost tijd, maar hij leert er veel van en krijgt het wel voor elkaar. Verder is hij in de zomer ingeroosterd voor de Parking bij de rommelmarkt .

John speelt tuba bij de fanfare maar is ook muzikant op de bas bij de hofkapel 'Kiele Kiele' in Terheyden en speelt de bariton bij 'Abnormaal' de hofkapel in Rijsbergen als invalmuzikant. John kan eigenlijk spelen op alles waar ventielen op zitten én een groot mondstuk. Muziek is voor John een hele belangrijke hobby. Samen muziek maken brengt voor hem gezelligheid. Hij houdt van een uitdaging, dus als hij moeite moet doen om een stuk onder de knie te krijgen. Des te beter. Die investering doet hij graag en als het lukt, dan glundert hij. Muziek is emotie, melodieën en teksten kunnen herinneringen oproepen en laten hem dan even ergens bij stil staan.

Door zijn zonen David en Ronald die bij de drumband zaten is hij de muziek in gerold. Bij de drumband gingen ze naar een nieuwe ventieltrombone en de oude kocht John voor fl.50,- en hing die thuis tegen de muur. Een gepensioneerd militair gaf David 3x per week muziekles aan huis. Die zag de trombone hangen, probeerde hem uit en hij bleek in prima conditie. En zo startte John met les op de oude trombone. Trudy, zijn vrouw, volgde daarna op trompet.

John houdt van het geven van concerten. Op het podium, in een mooi aangeklede zaal en gelukkige mensen, dat vindt hij kicken. Daar doet hij het voor. Voor de toekomst zegt John goed te zitten bij de fanfare. Hij heeft het erg naar zijn zin en wil nog veel muzikale jaren samen met ons doorbrengen.

Iris Foesenek 2017-2022 5 jaar lid

Iris zit op voetbal in team jmo 14 van Gesta. Naast haar voetbal zocht ze nog iets om te gaan doen en zo kwam ze vijf jaar geleden bij de fanfare uit. Iris was negen jaar en koos voor de altsax want dat leek haar het leukste. Wat ze leuk vindt aan de fanfare is het samen spelen en de muziekstukken. Ze is de enige in het gezin die muziek maakt. Wél haar opa, Frans Martens. Hij was ooit trompettist bij de fanfare. Hij is samen met oma ook een trouw bezoeker als Iris een optreden heeft. Ze vindt het altijd leuk als ze komen luisteren.

Nelly de Graauw 1992-2022 30 jaar lid

Nelly had een late fanfareroeping. Zus Riet Roelands, die toen ook nog sax-alt speelde bij onze fanfare, had haar aangepord om ook een muziekinstrument te leren bespelen. Omdat haar zonen Sander en Robert lid waren van de harmonie van Chaam, was ze ook daar gaan aankloppen. Maar ze hadden sax-alten genoeg en wilde graag dat ze klarinet ging spelen. Dat zag Nelly niet zitten. "Kom dan bij onze fanfare van de Dreef", zei zus Riet, 'kun je naast mij komen zitten'. Zo gezegd, zo gedaan. Ze meldde zich op 8 oktober 1992 aan bij onze fanfare en ging les volgen bij Jaak Jansen. Al na enkele maanden kon ze mee om haar eerste serenade te brengen bij de opening van een nieuwe bank op Galder bij Charel Van Kuyck. Die serenade staat in haar geheugen gegrift, al na enkele maten wist ze niet meer waar ze was, muzikaal gezien dan. Iets dat meerdere leden uit die tijd zich zullen herinneren. Elk lid telde mee bij een serenade en al doende zou men de marsen wel leren. Jaak deed dat niet slecht maar van een A of B-

diploma was er toen nog geen sprake. Maar op de repetities leerde ze veel bij dankzij haar zus Riet, de dirigent en vooral toen en ook nu nog van buurvrouw Annie Huijben, die wel muzikaal een stuk verder stond. Hoogtepunten uit haar fanfarelidmaatschap waren het 100-jarig bestaan in 2004, toen ze voorzitter was van de feestcommissie en ze samen met de anderen een gevarieerd en leuk programma in elkaar hebben gebokst. Met allerlei activiteiten in Meersel-Dreef, Galder en Strijbeek. Ook het millenniumconcert in de veiling van Hoogstraten met een orkest van meer dan 100 muzikanten was zo een hoogtepunt waar ze erg van heeft genoten. Maar ook de jaarlijkse concerten en serenades in de drie dorpen vindt ze telkens meer dan de moeite waard. Het zorgt voor verbinding binnen de vereniging en met de inwoners van de dorpen. Verder volgde ze een opleiding fotografie en ging ze zich binnen de fanfare bezig houden met de PR, verzorgde ze mee de communicatie met de plaatselijke pers, schreef ze stukjes voor onze website en onze facebookpagina. Geïllustreerd met mooie foto's. Door haar inzet werd ze verschillende keren gepolst voor een bestuursfunctie. Maar door haar drukke job met toch wel zware verantwoordelijkheden, hield ze die boot nog even af. Wel met de belofte dat als ze op pensioen zou gaan, ze lid zou worden van het bestuur. Toen het zo ver was deed ze dat dan ook. En omdat haar broer Frank stopte als voorzitter, was ze na nog wat masseerwerk, bereid om zijn functie over te nemen. En werd ze de eerste vrouwelijke voorzitter van onze fanfare 'Voor Eer en Deugd'. Een hele aanpak maar ze voelt zich gesteund door de rest van het bestuur en leert nu de ins en outs van de fanfare op een andere manier kennen. Volgens haar doet iedereen haar of zijn best en werkt het enthousiasme aanstekelijk. Wij zijn blij dat ze deze taak met zoveel nauwgezetheid uitvoert en hopen met haar als voorzitter en muzikante nog een hele weg te gaan. Ze is alvast trots op haar fanfare en roemt de gemoedelijke sfeer en de saamenhorigheid tussen de leden. Voor haar inzet als muzikante en voorzitter, verdient ze deze medaille voor 30-jaar lid, dubbel en dik.

Britt Van Alphen 2012–2022 10 jaar lid

Muziek is voor Britt ontspanning, plezier, en het geeft haar rust. Naar de fanfare gaan met haar bugel zijn momentjes voor én van haarzelf. De fanfare ervaart ze als een hechte groep die samen muziek maakt en leuke activiteiten in het programma heeft. Wat Britt zo tof vindt is dat je ongeacht leeftijd in de groep wordt opgenomen. In de afgelopen twee jaar heeft ze haar routine en de contacten met de fanfare enorm gemist. Het was een pittige periode voor haar. Britt kreeg in mei 2020 ernstige gezondheidsklachten met de diagnose acute leukemie, waarna meerdere behandelingen volgden. Britt miste het normale leven en heeft haar hobby's laten gaan, behalve de fanfare. Daar is ze in augustus jl. weer mee gestart. Ze had gedacht dat het muziek maken moeizaam op gang zou komen, maar niets bleek minder waar. Het leek of ze er nooit tussenuit was geweest. Het verbaasde haar dat het zo goed ging. Respect, hoe zij de afgelopen 2 jaar overeind wist te blijven en hoe ze met haar herstelproces wist om te gaan. Wat we hebben mogen zien en ervaren is een sterk persoon, een doorzetter, een sociaal persoon want ondanks haar eigen gezondheidsproblemen bleef er ruimte en aandacht voor de ander. We zien passie voor muziek en dat ze het gezellig vindt bij de fanfare.

Brechje Roelands 2010 20 jaar muzikant

Muziek brengt Brechje rust en ontspanning. Ze kan haar hoofd leeg maken tijdens het spelen. Is 20 jaar geleden gestart als muzikant op de hoorn bij de harmonie in Rijsbergen. Na drie jaar stapte ze over op de altsax. Brechje heeft acht jaar les gehad van Jurgen van Nijnatten. Heeft haar A en B-examen voor altsax gedaan. Na elf jaar is ze gestopt bij de harmonie in Rijsbergen. Omdat er veel familieleden bij de fanfare speelden kwam ze deze kant op en dat was thuiskomen. Ze voelde zich welkom in de gezellige en open sfeer waar iedereen zichzelf mag zijn. Na een val van de trap bleef ze chronische rugklachten houden en moest ze stoppen met de altsax. Ze wilde graag bij de fanfare blijven en ging daarom op zoek naar een alternatief. Ze probeerde de pauken, maar dat paste niet echt bij haar. Nu speelt ze sinds kort op de sopraansax. Een keuze die haar bevalt.

De Scouting is ook een belangrijk onderdeel in haar leven. Voor volwassen leden worden maandelijks activiteiten georganiseerd. Daarvoor heeft ze veertien jaar in de leiding gezeten en in totaal acht jaar bestuurlijk bijgedragen. Ook bij de fanfare is Brechje vanaf het ontstaan van het Jeugdbestuur actief. Haar rol gaat naar het organiseren van de activiteiten voor de jeugdleden. Verder is ze vier jaar bestuurslid binnen de fanfare geweest. Vanwege een gestarte opleiding is ze hiermee gestopt. Voor de toekomst wil ze nog lang actief blijven binnen het jeugdbestuur en na alle coronaperikelen met meer aandacht terug aan de slag als muzikant.

Hennie van Riel 2004-2019, 15 jaar lid

Muziek is voor Hennie ontspanning, het maakt hem rustig, brengt harmonie, het verbindt en hij geniet er enorm van. Wat hem aantrekt in de fanfare is de gemoedelijkheid en de gelijkwaardigheid. Er is geen sprake van kliekvorming maar het is één groep. Leden hebben wat over voor elkaar.

Hennie heeft les gehad van Jaak Janssen en Jan van Rijckevorsel. Met zijn kameraad Jaak Rombouts is hij begonnen op tenorsax bij 'Twee Vooraf' en de 'hofkapel' van de carnaval in Rijsbergen. Zijn vrouw Liesbeth was door Toon Verleije gevraagd bij de fanfare te komen en daarna vroeg Toon of Hennie er ook bij kwam. Samen met zijn vrouw bij dezelfde muziekvereniging vindt hij nog steeds een héle goede zet. Het is heel tof en fijn én zei hij lachend "Je bent nooit meer te laat thuis!".

Hij is gestopt bij 'Twee Vooraf', want die repeteerden ook op donderdagavond. En bij de blaaskapel 'Toet deugd', want twee avonden repeteren vond hij toch te veel. De fanfare is als favoriet overgebleven. Hennie zet zich in voor de fanfare. Zo organiseerde hij de 5-jaarlijkse uitstap al een keer mee en wil dat zeker opnieuw doen. Is toezichthouder op de

rommelmarkt en doet de papiertoer.

Er is ook een sportieve Hennie. Hij geniet van wandelen in de vroege ochtend en voor 20 á 25 km draait hij zijn hand niet om, houdt van fietsen, trimzwemmen, en fitness.

Sinds augustus is hij met pensioen. De tijd van 50 telefoontjes op een dag zijn voorbij. Nu is er rust. Niets 'moet', krantje, koffie, samen dingen doen met zijn vrouw én zijn eigen ding doen. Een keer meer op vakantie. Het leven is goed. En volgens Hennie komt het ook allemaal altijd goed. Zo ervaren we hem ook binnen de fanfare. Een vriendelijk mensen-mens, relaxed, niet gauw van slag, blijft altijd rustig. Voor de toekomst wil Hennie bij ons muziek blijven maken zolang hij kan. Hij oefent dan ook wekelijks gedisciplineerd zijn stukken. Hij is ervan overtuigd dat muziek goed is voor een mens.

Joeri Janssen 2002-2022, 20 jaar lid

Joeri is binnen de fanfare multifunctioneel inzetbaar, een gangmaker, creatief en heeft altijd oplossingen. En op de school waar hij werkt lopen de kinderen weg met 'meester Joeri'. En humor heeft hij ook. Soms een beetje flauw, maar wel leuk. Muziek is voor Joeri emotie, beleving, afhankelijk van de situatie en de mensen, kent het voor hem vele facetten om van te genieten. Het brengt harmonie om hem heen en in hemzelf. Muziek kan voor hem troostend zijn maar ook uitnodigen tot uitbundig vieren, het kan sfeer scheppen en kippenvel momenten veroorzaken. Zelf muziek maken is voor Joeri, dat alles in één. Muziek als een universele taal.

Fons en Tin, zijn ma en pa en ook zus Jenske, zijn muzikant bij de fanfare. Joeri ging als kind overal mee naar toe. Opa speelde schuiftrombone en dat wilde hij ook. Hij heeft altijd gedacht, dat instrument gaat het zijn. Hij keek op naar zijn opa. Hij erfde de schuiftrombone van opa van Dun en heeft er jaren op gespeeld.

Sommige dirigenten wilden een ander instrument aanschaffen omdat de klank nogal schel was maar daar verzette Joeri zich tegen. Later besepte hij dat de kwaliteit van de klank wel onder druk stond en zo

kwam er toch een nieuwe trombone. De fanfare moet wel concurreren met de voetbal in Galder. In Gesta 1 speelt hij al elf jaar met veel plezier. Niet altijd gemakkelijk om te combineren met elkaar, maar beiden zijn belangrijk en hij vindt zijn weg erin.

Joeri zit in de muziekcommissie en als hij tijd vrij kan maken draagt hij bij in een andere commissie zoals het jaarconcert afgelopen mei. 'Gewoon' lid zijn met minder verantwoordelijkheden vind hij ook fijn. De fanfare is voor hem een warme club, vanuit het gezin Janssen is het in de opvoeding meegegeven. En een internationale vereniging over de grenzen heen, vindt hij leuk en speciaal.

Ronald Bastiaansen 1997-2022, 25 jaar lid

Ronald wordt binnen de fanfare gezien als een rustig en bescheiden persoon. Hij is naast muzikant vanaf 1997, ook bestuurslid vanaf 2000, waarvan de meeste jaren als penningmeester. Ronald speelt baritonsax en muziek is zijn passie. Muziek zou hij niet kunnen missen. Hij wordt blij van muziek en van de fanfare.

Hij koos vanaf de start voor de altsax, dat sprak hem aan. Ronald vond het een heel mooi instrument. Ronald komt uit een muzikaal gezin. Zijn zus Loes speelde bugel en broer Joost speelde ook altsax. Meedoen aan een concours vindt Ronald een kick. Zijn hoogtepunt is dan ook het concours van 2006 in de Warande in Turnhout maar hij noemt ook het Millenniumconcert in Hoogstraten. Verder geniet Ronald van het jaarlijkse teerfeest, kermisinzet en jaarconcert.

De fanfare ervaart hij als een hechte club waar iedereen met elkaar overweg kan. Dat vindt hij iets unieks aan de fanfare. Naast de fanfare toert hij in zijn vrije tijd graag op zijn Norton motor uit 1953. Maar die komt alleen uit de garage als de zon schijnt. Verder maakt hij het liefst ieder jaar een mooie groepsreis. Zo is hij al in Zuid-Amerika geweest en volgend jaar wil hij naar Sicilië.

Frans de Graaf 1997-2022, 25 jaar lid

Frans is altijd in voor een lolletje. Ze kletsen en lachen wat af op de rij van de tenorsaxen. Toch weten ze hun mannetje te staan op een concert. Dan is er focus en klinkt het goed. Frans is trouw aanwezig op repetities want zo zegt hij, steun je elkaar op de rij. Hij is precies in alles wat hij doet. Speelt wat er op papier staat. Buurman Hennie echter fantaseert er af toe zelf wat bij en dat vindt Frans niet zo fraai. Naast muziek maken zet Frans zich ook in voor de papiertoer.

Hij vindt muziek maken bij de fanfare heel mooi en leuk, het samenzijn, het onderlinge contact, het is een stuk van zijn leven. Hij houdt van de mix van stijlen in ons repertoire. Hij vermaakt zich naast zijn muziek uitstekend in zijn vrije tijd. Met zijn motoren, met zijn vrouw Willy reizen maken met de camper, zijn kleindochters Sophia en Fleur, fietsen en wandelen.

In 1997 kwam hij bij de fanfare. In Breda volgde hij individueel les bij Kees Koreman. Nelly de Graauw wist hem te overtuigen om eens naar een repetitie te komen luisteren. Ze was er zeker van, tegen zo'n leuke fanfare zou hij geen nee zeggen. En dat deed Frans ook niet. Nu heeft hij het op de buitenrij ontzettend naar zijn zin met

collega tenorsaxen Hennie en Willie. Hij kijkt altijd uit naar de donderdagavond. De wekelijkse repetitie vindt hij heel gezellig.

Frans laat zich horen bij de juiste mensen om zijn woordje te doen als iets hem niet bevalt en dat uitspreken is heel goed. Voor de toekomst heeft hij de wens dat we gezond mogen blijven, en daarmee ook muziek kunnen blijven maken met elkaar.

Evelien Bastiaansen 1990-2022, 30 jaar lid (2 jaar tussentijds gestopt)

Muziek maakt Evelien blij. Het is voor haar ontspanning, en gezelligheid. Op tijd een nieuw muziekstuk in het repertoire vindt ze leuk. Behalve marsen spelen, dat kan haar dan weer minder bekoren. Toen zij een jaar of 6 was, waren er weinig hobbyclubs in De Dreef. De drumband was een optie en daar ging ze voor. René Oprins was in die tijd de dirigent van de drumband. Toen ze een jaar of 12 was is ze overgestapt naar de fanfare. Ze kreeg les van Toon Verleije, die volgens Evelien als leerkracht goed zijn best heeft gedaan. Al lerende vond ze haar weg. Werkend met professionele dirigenten leerde ze steeds nieuwe dingen. Het kan nog steeds lastig voor haar zijn om een nieuw stuk aan te leren. Even luisteren en meelezen helpt om weer verder te komen. Ze houdt van haar bugel met het warme en zachte geluid.

Naast muziek maken bij de fanfare luistert ze graag naar Rock en Volbeat. Heeft ze een opleiding kruidengeneeskunde van vier jaar afgerond en in 2021 met Christian hun prachtige zoon Victor gekregen. En als er tijd over is naast haar werk in de zorg maakt ze graag een wandeling, leest een boek en geniet samen met haar gezin van zwemmen en fietsen.

Wat Evelien aantrekt in de fanfare is de saamhorigheid, ze kent iedereen al zo lang, het is een deel van haar leven. Er heerst een gezellige, relaxte sfeer en er is geen gedoe. Voor de toekomst wil ze aangehaakt blijven en op donderdagavond repeteren. Evelien, in de rol van muzikant, voor zichzelf haar eigen ding kunnen doen waar ze plezier aan beleeft.

Serenade gouden bruidspaar Jan Martens & An Martens-Persoons

Op 14 juni 2022 waren Jan en An 50 jaar getrouwd en ging de fanfare Voor Eer en Deugd naar zorgcentrum de Geerhof in Chaam voor een serenade.

Jan (1935) komt als derde kind uit een gezin van zes kinderen. Vijf jongens en een meisje. Ze zijn opgegroeid aan de Kerzelseweg. Jan werkte na de lagere school op de melkwagen, als hovenier en later nog als stratenmaker. An (1933) woonde aan de Ballemansweg. Ze was moeder van een jong gezin van vier kinderen. Haar man, Jef Oomen, overleed op jonge leeftijd door een allergische reactie op bijensteken. Ze bleef als weduwe achter. De buurt hielp de 1ste periode om het werk op de boerderij mee op te vangen en zo heeft Jan zijn An leren kennen.

Jan zat al vanaf zijn 14de jaar bij de fanfare en bij activiteiten was hij en ook zijn moeder, Toke Martens, present om te helpen. Hij vroeg An of ze ook eens mee wilde gaan en zo is de liefde gegroeid en zijn ze in 1972 getrouwd. Ze gingen in Gilze wonen waar zoon Adriaan in 1973 is geboren. In 1977 gingen ze met hun gezin van vijf kinderen in Galder wonen.

Jan komt uit een muzikale familie want ook zijn broers Bart en Frans hebben bij de

fanfare muziek gemaakt. Jan heeft trompet gespeeld en ook nog grote trom geslagen bij de fanfare. Ook was Jan lid van de Bisams. Adriaan ging bij de Bisams op zijn 16de de grote trom doen, maar vond de schuiftrombone leuker en ging daar les in volgen. Toen hij bij het fanfareorkest ging is vader Jan na enkele jaren pauze ook weer lid geworden. Hoewel Jan bescheiden is in zijn uitspraken wil hij toch wel zeggen dat hij trots is op het muzikaal talent van Adriaan.

Muziek speelt nog altijd een grote rol in het leven van Jan. Hij slaat de grote trom bij Seniorenorkest Nieuw Ginneken en zijn mondharmonica heeft hij meestal bij de hand om er een stukje muziek op te blazen. Jan en An steunen als 'Vriend' de fanfare. Deze speciale dag wilde de fanfare zeker niet voorbij laten gaan zonder een serenade te brengen met de hartelijke felicitaties voor hun gouden huwelijksjubileum. Er werd afgesloten met onze mars 'Voor Eer en Deugd'. Gecomponeerd door Adriaan vanwege ons 100-jarig bestaan in 2004 en geschonken door Jan en An aan de fanfare. En natuurlijk speelden we daarna nog 'Lang zullen ze leven'. Onze komst en de marsmuziek deed het echtpaar heel veel deugd!

Sinds 2006 wonen Jan en An in Chaam. Eerst in een seniorenwoning en nu samen in zorgcentrum de Geerhof. Ze wonen er met veel plezier. Jan: "Ik ben hier heel tevreden. Ik heb veel mensen om mij heen om een praatje mee te maken. Ik ga 's morgens en 's middags naar mijn vrouw die op een aparte woongroep verblijft. Soms heeft ze het moeilijk, maar dan begin ik tegen haar te praten en dan lacht ze weer. Al bij al kijk ik met een goed gevoel terug op mijn leven en ben op mijn gemak hier in de Geerhof. Ik denk dat ik hier maar blijf hangen".

Muziek maken, dat is pas cool!

De fanfare Voor Eer en Deugd bezocht op 29 juni basisschool 't Dreefke en op 6 juli de Mattheusschool in Galder. Muzikanten speelden enkele muziekstukken voor. Op het liedje Mango, mango van K3 werd zelfs een dansje gedaan. De kinderen mochten natuurlijk zelf ook een instrument bespelen. Er was genoeg om uit te kiezen: trompet, bugel, saxofoon, schuiftrombone, hoorn en nog veel meer. Meneer Drik van de Mattheusschool deed ook een verwoede poging op de bugel. Hij kreeg er in ieder geval wel geluid uit. Kinderen in de leeftijd van 8 tot en met 12 jaar konden op een speelse manier kennis maken met de muziek en de instrumenten van de fanfare. Het waren twee leerzame en gezellige ochtenden.

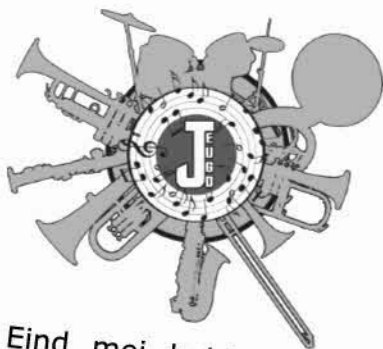
We zijn blij met de vier nieuwe leerlingen die in september zijn gestart met het volgen van muziekles op een door henzelf gekozen instrument:

Lisa Dieleman, altsaxofoon
Tim de Korte, slagwerk
Jules Joos, trombone
Mathieu Jongenelen, trompet

Veel plezier en succes toegewenst!

Kinderen die ook graag een instrument willen leren bespelen en zin hebben om met ons mee te doen kunnen zich inschrijven voor muzieklessen en het opleidingsorkest. Informatie hierover vind je onder het kopje Jeugd op onze website www.vooreerendeugd.be

Helaas startte ons jaar weer eens met een stop van de lessen door de coronamaatregelen maar, daarna hebben we gelukkig toch weer enkele activiteiten op kunnen pakken het afgelopen jaar.

Toen de lessen en repetities weer door mochten gaan heeft de jeugd hard toegewerkt naar ons muzikale hoogtepunt van het jaar, ons jaarconcert! Ons jeugdorkest deed het zo goed!!!

Eind mei hebben alle jeugdleden hun beste beentje voorgezet tijdens de voorspeelochtend in de De Leeuwerik. Het was best spannend maar iedereen kon horen dat ze weer veel bijgeleerd hadden de afgelopen periode!

Eind vorig schooljaar hebben we met onze leraren, enkele leden en jeugdleden een bezoek gebracht aan de basisscholen van Meersel-Dreef en Galder. Door dat bezoek hebben we wel vier nieuwe leden mogen verwelkomen bij de jeugd. Daar zijn wij super blij mee!

Voor de zomervakantie zijn de jeugdleden mee kermis in gaan zetten in Meersel-Dreef. Tussen het muziek maken door waren er leuke opdrachten voor jong en oud!

Om het nieuwe werkjaar goed te starten zijn we in september naar de film geweest. Voor de nieuwe leden was het zo fijn om de andere jeugdleden te leren kennen.

Ook de rest van dit werkjaar gaan we nog veel leuke dingen doen. Uiteraard heel veel leuke muziek maken, maar zeker ook veel leuke activiteiten!

Heb je zin gekregen om met ons mee te doen? Mail naar: jeugd@vooreerendeugd.be

De verschillende opstoten van het coronavirus strooiden ook in het begin van het jaar nog roet in het eten. Verschillende activiteiten werden afgelast maar de repetities konden doorgaan mits het naleven van de afstandsregels. Vanaf april konden we ons nog wat twijfelend weer voor 100% muzikaal uitleven...

- De jaarlijkse Bingo-avond werd noodgedwongen verdaagd en tenslotte afgelast. Ook onze rondgang deur aan deur mocht niet doorgaan. We riepen de mensen op om ons toch financieel te steunen. Bedankt als u ook aan ons hebt gedacht maar we merkten dat persoonlijk contact toch beter werkt.

- Op zaterdag 23 april waren we present in de Leeuwerik op Galder voor een extra repetitiedag.

2 - Zaterdag 30 april. Ter gelegenheid van de opening van het bedevaartseizoen trokken we met de kaarskensprocessie van de landelijke gilden door het Mariapark

3 - Op zaterdag 7 mei, brachten we een gevarieerd programma, in de Leeuwerik, tijdens ons voorjaarsconcert. Met zang van Frank Roelands en Jenske Janssen. Ook het jeugdorkest liet zich horen. De aankondigingen waren ludiek, opgenomen in alle windstreken van de wereld.

4 - Op zondag 14 mei, speelden we de opening van het gezellige schoolfeest van basisschool 't Dreefke.

5 - Onze jeugd was op zondag 22 mei weer present in de Leeuwerik voor een voorspeelochtend. Alle jeugdleden spelen dan

solo een stukje voor de aanwezige ouders, grootouders en belangstellenden.

6 - Op donderdag 26 mei gingen we bij het krieken van de dag (6u), dauwtrappen. Omdat het weer al eventjes was geleden dat we met muziek op straat kwamen, besloten we te dauwtrappen door Meersel-Dreef en Strijbeek naar Galder. Even laten horen dat we er nog zijn. Het ontbijt voor de leden, aanhang en sympathisanten ging door in de Leeuwerik. Op de foto de serenade voor Jan Scheepers.

7 - Na twee jaar geen rommelmarkt, namen we een nieuwe start tijdens de zomermaanden juni, juli en augustus. Het was een blij weerzien met de marktkramers en de kooplustigen. Weer wat leven in de brouwerij. Het inschrijven ging door bij Moskes waar Nathalie ons met open armen ontving.

8 - Op 14 juni bracht de fanfare een serenade aan het gouden echtpaar Jan en An Martens in Chaam aan het zorgcentrum 'De Geerhof'. (lees elders hierover meer)

9 - Op zondag 26 juni gaven we een terrasconcert aan de de Leeuwerik, ter gelegenheid van Galder kermis. De mensen van Galder konden daar die middag terecht voor een eetfestijn, voor de jeugd was er animatie voorzien.

- Ook in Meersel-Dreef was de fanfare present om de kermis te openen met een

10

rondgang en een serenade bij de plaatselijke horeca.

11 - Op zaterdag 27 augustus bracht de fanfare een serenade aan het gouden paar Frans en Joke Vermeeren, in de Leeuwerik op Galder. Veel bekende gezichten die deelden in de feestvreugde. Ondertussen is Frans helaas overleden, veel sterkte aan Joke, hun familie en vrienden.

12 - Ook het missiefeest 'Reik mij de hand' ging weer van start op de 3de zondag van september. De fanfare zorgde voor de muzikale opening en we speelden de volksliederen bij het hijsen van de vlaggen. Ondanks het natte weer toch een gezellige editie.

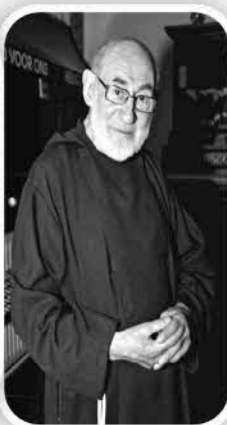
13 - Op zondag 9 oktober luisterden we de hoogmis op in de kerk van de paters Kapucijnen ter ere van St.-Cecilia, patrones van de muzikanten. Gevolgd door ons teerfeest op zaterdag 12 november. Een dag voor de leden van de fanfare en hun aanhang, om hen te bedanken voor hun inzet gedurende het jaar. De verdienstelijke leden kregen een medaille opgespeld voor hun jaren van trouw lid.

14

- Zondag 20 november bracht ook Sinterklaas een bezoek aan Galder. De Galderse kinderen stonden hem op te wachten aan de Leeuwerik. De fanfare speelde sinterklaasliedjes ter verwelcoming.

15 - Op zaterdag 17 december zorgden we voor kerstklanken in Meersel-Dreef. Met een kerstconcert in de kerk. Met medewerking van zangeres Martine de Jager en pater Kenny op orgel.

16 - Op 2de kerstdag luisterden we de hoogmis op met stemmige kerstmuziek. Ook droegen we de viering op aan onze Erevoorzitter notaris André Rommens die dit jaar is overleden. En die meer dan 50-tig jaar onze vereniging bijstond met raad en daad.

- Kapelaan Pater Luk en Broeder Xavier namen dit jaar afscheid van de dorpsgemeenschap Meersel-Dreef. Ze verhuisden samen met pater Frans naar hun klooster in Herentals. Het bestuur bracht dank aan hun inzet voor de fanfare. Pater Luk als proost en broeder Xavier als lid-muzikant en lesgever koperblazer. Als aandenken kregen ze van onze vereniging voor aan de muur in hun nieuwe kamer, een fotocollage van dierbare herinneringen uit de voorbije jaren.

In goede en slechte tijden.

Op 21 april 2022 overleed onze Erevoorzitter dhr. André Rommens.

Hij werd onze Erevoorzitter in november 1970. Hij nam deze functie over van zijn vader Alois Rommens na diens overlijden. Net zoals hij ook in de voetsporen van zijn vader was getreden als notaris in Meer. Al in 1846, vestigden de voorouders van onze Erevoorzitter zich in Meersel-Dreef, als molenaar op de watermolen aan het begin van de Dreef.

De familie Rommens speelde een voorname sociale rol in ons dorp. Ook de vader van onze Erevoorzitter werd geboren te Meersel-Dreef. Meersel-Dreef was de heimat, waren de roots. En dat is zo gebleven voor onze Erevoorzitter die zich steeds nauw verbonden voelde met Meersel-Dreef. André heeft onze vereniging financieel gesteund tijdens moeilijker tijden. Hij heeft de nodige regelingen getroffen en adviezen verstrekt opdat onze vereniging tot een VZW zou kunnen worden omgevormd. Verder schonk hij ons vaandel ter gelegenheid van ons 90-jaar bestaan en een xylofoon en een drumstel ter gelegenheid van ons 100-jaar bestaan. Hij voelde zich thuis bij onze vereniging en dat liet hij blijken door steeds aanwezig te zijn op onze concertavonden en bij de jaarlijkse teerfeesten. Steeds vergezeld van z'n vrouw Godelieve. Hij hield van de gezelligheid van onze vereniging en de gesprekken werden gevoerd met een kwinkslag en een gulle lach. De jaren vlogen voorbij en ondertussen stond hij onze vereniging al meer dan 50 jaar bij met raad en daad. Z'n gezondheid liet het stilaan afweten. Vorig jaar in november was hij nog in goeden doen tijdens ons teerfeest. Het slechte nieuws kwam dan ook als een donderslag bij heldere hemel. Z'n medische toestand ging snel achteruit en er was deze keer geen weg terug. We zullen hem missen bij onze vereniging.

André bedankt voor alles wat je voor ons hebt betekent !

Jonge nootjes.

In 2022 was er ook goed nieuws in de fanfarefamilie. Ashley Verschueren en Maarten Peeters kregen er een zoontje bij, Jeffrey. Zo hebben ze met de twee dochters en Jeffrey erbij hun handen vol. Een muzikale proficiat aan de ouders!

Jeffrey Peeters.

WELKOM!

Vrienden van de Fanfare

Ja, ik steun

Fanfare voor 'Eer en Deugd'

Koken kost geld, dirigenten, lesgevers, aankoop en onderhoud van de instrumenten, nemen een flinke hap uit de koek. Daarom zijn we blij als u ons wilt steunen door een steunkaart te kopen.

Dit jaar komen we weer huis aan huis langs met de vraag voor een bijdrage.

We vragen nog steeds 5 euro, maar meer mag ook natuurlijk 😊. Wilt u wat extra doen, dan kan u ook '**Vriend van de fanfare**' worden, u zit daarbij op de eerste rij. We houden u op de hoogte van het reilen en zeilen van de fanfare en nodigen u uit op onze muzikale activiteiten.

Wilt u een gift doen? Maak dan een bedrag over op rekeningnummer BE16 7310 3452 2574 ten name van Fanfare 'Voor Eer en Deugd'. Vermeld uw naam, adres en als omschrijving: 'Steunend lid' of 'Vriend van 2023'.

Steunend lid...

AGENDA 2023

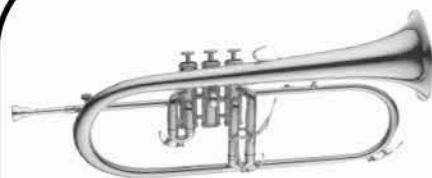
Verbroederingsconcert.

* Op zondagnamiddag 5 maart spelen we een verbroederingsconcert met de fanfare St.-Joris van Dorst in de Leeuwerik op Galder.

Voorjaarsconcert

* Op zaterdag 22 april, 19u. brengen we ons voorjaarconcert in de zaal 'Bij de Paters' in Meersel-Dreef.

Voor actuele informatie kunt u ons volgen via onze website, op Facebook, Ons Weekblad en De Hoogstraatse Maand. Een deel van onze muziek kunt u beluisteren op YouTube, neem maar eens een kijkje! (zoek op *fanfare voor eer en deugd*)

NIEUWE LEDEN
WELKOM BIJ ONZE FANFARE!

We schreven het hier al vaker, muziek maken is **FUN** maar samen muziek maken is **100 MAAL FUN**. Een instrument leren bespelen vraagt een inspanning, maar als je het eenmaal kunt, is het een **PLUS** voor de rest van je leven.

In het voorjaar plannen we weer een nieuwe **LEDENWERVING** via de basisscholen. Maar daar hoeft je niet op te wachten.

Jong en oud, beginners of herintreders zijn welkom!

Ik twijfel of ik een column zou schrijven over de a-l-l-e-r-e-e-r-s-t-e vrouwelijke voorzitter van de fanfare Voor Eer en Deugd. Twijfel omdat dit geen nieuws zou mogen zijn, maar een vanzelfsprekendheid. Twijfel omdat niets vermelden ook niet goed zou zijn want dit nieuwsfeit is nog lang geen vanzelfsprekendheid. Toch zullen er operen dat extra aandacht niet nodig is of dat een vrouw ook voorzitter mag worden zolang ze maar over de juiste kwaliteiten beschikt.

Dat is het hem nu juist. De kwaliteiten van een man voor een bepaalde functie worden nauwelijks in vraag gesteld. Een vrouw moet in dezelfde positie harder haar best doen, wordt strenger beoordeeld en vervolgens bedolven onder mansplaining verpakt in goede raad. Nadien kan ze er niks van zeggen omdat het zagezegd goed bedoeld is of een grapje was.

Nochtans hebben we elkaar nodig en worden we allemaal graag gewaardeerd omwille van onze kwaliteiten en liever niet bekritiseerd door iemand die meent daar het voorrecht toe te hebben. Wie heeft er trouwens ooit de beperkende binaire tegenstelling man - vrouw uitgevonden waarvan één voorzien van privilege en nul voor de ander?

We zijn allemaal mens. We moeten het samen zien te doen. **Samens**. Zowel man als vrouw en alles daartussenin en rondom. Er zijn grotere verschillen tussen mannen onderling en vrouwen onderling dan dat er verschillen zijn tussen mannen en vrouwen. Zo had je het misschien nog niet bekeken.

Succes dus aan de nieuwe voorzitter die sowieso beschikt over de nodige kwaliteiten en volstrekt in staat is om haar eigen zegje te doen. En haar mannetje moet ze zelfs niet staan want ze zit daar prima als vrouw!

Diverse Lena

BINGO

B I N G O				
9	18	34	58	62
4	19	36	47	75
6	23	50	60	61
13	24	39	54	63
5	27	40	51	71

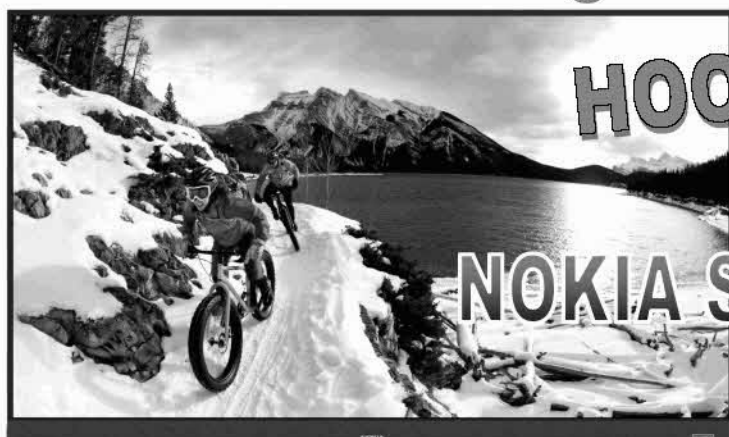
zaterdag 28 januari 2023

HOOFDPRIJS!

20u

NOKIA SMART TV 106 cm.

Zaal 'Bij de Paters' Meersel-Dreef.

B I N G O				
9	18	34	58	62
4	19	36	47	75
6	23	50	60	61
13	24	39	54	63
5	27	40	51	71

B I N G O				
9	18	34	58	62
4	19	36	47	75
6	23	50	60	61
13	24	39	54	63
5	27	40	51	71

FANFARE
VOOR **EER & DEUGD**
MEERSEL-DREEF
GALDER & STRIJBBEEK

Redactie:
Nelly de Graauw-Roelands
Toon Verleije
Arjo Riemslog
info@vooreerendeugd.be

Wilt u meer weten over de fanfare 'Voor Eer en Deugd'? U kunt ons altijd bellen op het volgende nummer:
0032 (0)471 59 74 46 Bert Damen
www.VOOREERENDEUGD.BE

